

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 697/2018
21.06.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Милунке Цветковић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Андрић из ..., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљевоу К. бр. 494/17 од 11.01.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 289/18 од 18.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.06.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Андрић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљевоу К. бр. 494/17 од 11.01.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 289/18 од 18.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљевоу К. бр. 494/17 од 11.01.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 2-две године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 12.07.2017. године до 11.08.2017. године. Истом пресудом, окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, и то Основном јавном тужилаштву у Убу износа од 28.158,00 динара, а Основном суду у Убу износа од 1.733,78 динара и на име паушала износа од 8.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења, док је оштећена ББ упућена да имовинскоправни захтев може остваривати у парничном поступку.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 бр. 289/18 од 18.04.2018. године, одбио је као неосновану жалбу окривљеног АА и пресуду Основног суда у Ваљевоу К. бр. 494/17 од 11.01.2018. године, потврдио.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Александра Андрић, поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и укине пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 289/18 од 18.04.2018.

године и пресуду Основног суда у Ваљевоу К бр. 494/17 од 11.01.2018. године и предмет врати на поновно суђење и одлучивање.

Врховни касациони суд је, у седници већа, одржаној у смислу одредаба чл. 486. и 487. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је у жалбеном поступку повређен закон на штету окривљеног јер је седница већа другостепеног суда, на којој је донета другостепена пресуда, одржана без присуства окривљеног и његовог браниоца који су уз позив за седницу већа добили погрешно обавештење о датуму одржавања седнице већа, чиме бранилац указује на повреду одредбе члана 447. став 2. ЗКП. Такође, бранилац окривљеног истиче да је другостепени суд повредио одредбу члана 460. став 1. ЗКП јер није дао одговор на све наводе жалбе окривљеног изјављене против првостепене пресуде, посебно наводе којима је указивано на недостатке првостепене пресуде који се тичу оцене налаза и мишљења вештака ОРЛ, као и оцене олакшавајућих околности, чиме је повређена и одредба члана 451. став 2. ЗКП, с`обзиром на обавезу другостепеног суда да по службеној дужности испитује одлуку о кривичној санкцији.

Наводима захтева да је суд повредио закон тиме што окривљеном уопште није ценио као олакшавајућу околност чињеницу да је правноснажним пресудама четворо малолетне деце њему додељено на самостално вршење родитељског права, што има значај посебно олакшавајуће околности, док се оштећена преудала, не интересује се за децу и не доприноси њиховом издржавању, бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Поред наведеног, бранилац окривљеног оспорава доказну вредност налаза и мишљења вештака ОРЛ Зорана Милосављевића, указујући да се вештак приликом изјашњења о тежини повреде прелома носне кости нанете оштећеној ББ није придржавао медицинске доктрине и да је за давање мишљења о тежини наведене повреде квалификованији вештак судске медицине. Овим наводима захтева бранилац окривљеног оспорава чињенично стање у побијаној правноснажној пресуди утврђено оспореним доказом.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне судске одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, ни повреде одредаба чл. 447. став 2, 451. став 2. и 460. став 1. ЗКП, као ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић